

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 3T/116/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4217010952
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Ivan
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2019:4217010952.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno konajúci samosudcom JUDr. Martinom Ivanom v trestnej veci obžalovaného V. Y. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b), písmeno c) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Komárne dňa 5.11.2019, takto

rozhodol:

Obžalovaný

V. Y., nar. XX.X.XXXX v L., trvale bytom L., R. č. XX/A, na slobode,

je vinný, že

hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť vyživovať svoje nezaopatrené maloleté deti C. Y., nar. X.X.XXXX, Y. Y., nar. X.X.XXXX a R. Y., nar. XX.X.XXXX, pričom rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 9P/59/2015 zo dňa 23.11.2015, s právoplatnosťou od 28.12.2015, ktorým súd schválil dohodu oboch rodičov týchto detí, sa obvinený zaviazal prispievať na ich výživu mesačne sumou vo výške 50,- € na obe dcéry a sumou 30,- € na syna R., ktoré výživné mal platiť vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred do rúk matky oprávnených detí J. R., bytom F. X. č. XX, túto svoju zákonnú povinnosť si od 1. decembra 2015 až doposiaľ bezdôvodne zavinene neplní, nakoľko hoc počas celého zavineneho obdobia pracuje len na dohodu o vykonaní práce s nedostatočným príjmom, z ktorého objektívne nemôže uhrádzať súdom schválenú čiastku výživného bez ohrozenia vlastnej existencie, tento stav finančnej núdze však žiadnym spôsobom neriešil už niekoľko rokov, nezaevidoval sa ani na príslušnom úrade práce ako možnom sprostredkovateľovi zamestnania, ktorou by si zvýšil svoje reálne možnosti na trhu práce a teda aj možnosť primeraného a dostatočného príjmu na to, aby výživné na svoje nezaopatrené deti platiť mohol, pričom okrem rôznych čiastok výživného, ktoré v uvedenom období na svoje deti zaplatil oprávnenej v celkovej sume 1.160,- €, v období od 1. decembra 2015 do 22. januára 2019, zaostal na výživnom celkovo v sume 3.540,- €, ktoré dlhuje oprávnenej J. R., a

tohto konania sa dopustil napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 3T/33/2016 zo dňa 16.3.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 6.3.2017 uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b), písmeno c) Trestného zákona spáchaného v úmyselnej forme zavinenia a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky,

teda

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného, spáchal taký čin závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

čím spáchal

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b), písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j) Trestného zákona.

Za to sa
odsudzuje

podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona, za zistenia priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon tohto trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Komárno podala obžalobu na V. Y. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b), písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j) Trestného zákona.

Obžalovaný spáchanie skutku, ktorý mu bol kladený za vinu v prípravnom konaní v plnom rozsahu sa priznal. Na hlavnom pojednávaní zmenil svoju výpoveď a uviedol, že pripúšťa, že mal podľznosť na výživnom. On bol bez práce. Uviedol, že matka maloletých detí podpísala, že jej uhradil zameškané výživné vo výške 2.150,- €. Dohodli sa, že následne bude platiť výživné tak, že každý týždeň jej pošle 30,- € - 40,- €, čo sa aj stalo. Od 9.4.2018 je zamestnaný. Dokopy zaplatil 230,- €, v septembri ešte 50,- € a v januári 30,- €. Uviedol tiež, že matke uhradil na výživné aj sumu 2.150,- € tak, ako bolo uvedené vo vyššie uvedenej dohode s matkou.

Svedkyňa J. Y., toho času H., matka maloletých detí uviedla, že obžalovaný jej platil výživné len sporadicky. Od dňa 1.12.2015 až do podania obžaloby jej na výživné poukázal v bližšie nešpecifikovanom mesiaci roku 2016 sumu dvakrát po 30,- €, dňa 30.5.2016 sumu 30,- €, dňa 25.7.2016 sumu 60,- €, dňa 18.7.2016 sumu 100,- €, dňa 22.8.2016 sumu 100,- €, dňa 8.8.2016 sumu 130,- €, dňa 21.9.2016 sumu 130,- €, dňa 4.10.2016 sumu 30,- €, dňa 14.11.2016 sumu 50,- €, dňa 23.11.2016 sumu 100,- € a dňa 22.5.2017 sumu 50,- €. Tiež uviedla, že po podaní obžaloby na obžalovaného skutočne podpísala papier, že dostala od obžalovaného z titulu zameškaného výživného 2.150,- €, ale v skutočnosti obžalovaný nezaplatil nič. Tento papier podpísala len preto, lebo dcéra mala psychické problémy aj sa liečila, aby bola kludná a aby obžalovaného nezavreli do väzenia. Dcéra C. Y. bola psychiatricky liečená ambulantne a aj hospitalizovaná, pretože užívala nejaké lieky, pokúsila sa aj podrezať lebo mala problémy s priateľom, v škole aj z dôvodu, že sa matka rozišla s jej otcom obžalovaným. Pokiaľ tú dohodu podpísala, tak si tiež všimla, že si robila rezné rany, keď s ňou hovorila, tak plakala, že nechce vidieť otca ako bezdomovca. Po tejto dohode sa dohodli, že obžalovaný jej bude platiť týždenne 30,- €, avšak ani toto nedodrжал a následne po tejto dohode jej zaplatil na výživné dvakrát po 30,- €, potom poslal 60,- € a 40,- €. Potom do mája 2018 nezaplatil nič až následne v júli 2018 zaplatil 50,- € a v auguste 2018 zaplatil 30,- €, septembri 2018 zaplatil 50,- € a v januári 2019 zaplatil 30,- €.

Z listinných dôkazov súd zistil nasledovné skutočnosti. Rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 9P/59/2015 zo dňa 23.11.2015 boli maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti matky a obžalovaný bol zaviazaný na platenie výživného na maloletého R. sumou 30,- € mesačne a na maloletú C. a maloletú Y. sumou po 50,- € mesačne počnúc od 23.11.2015. Maloleté deti Y. a R. navštevujú základnú školu a maloletá C. strednú odbornú školu. Obžalovaný bol vedený ako uchádzač o zamestnanie od dňa 24.1.2014 do dňa 12.7.2015. Dňa 13.7.2015 bol vyradený z evidencie nezamestnaných pre nespokojnosť s úradom. Na dohodu o pracovnej činnosti pracoval vo firme SCHNEIDER cleaning, s. r. o. od dňa 20.4.2016 do dňa 1.5.2016 a od dňa 9.10.2016 do dňa 8.2.2017, vo firme RoomService Bratislava, s. r. o. od dňa 22.9.2016 do dňa 26.10.2016, vo firme X WEAR, s. r. o. od dňa 14.6.2016 do dňa 1.12.2016, vo firme CFP MANAGEMENT, s. r. o. od dňa 21.2.2016 do dňa 13.6.2016, vo firme IN Production, s. r. o. od dňa 8.2.2016 do dňa 29.2.2016 a vo firme X WEAR BETA, s. r. o. od dňa 26.1.2016 do dňa 8.2.2016. Od dňa 20.6.2017 do dňa 31.7.2017 obžalovaný pracoval vo firme SEKOSTAV spol. s r. o. Senec, pričom pracovný pomer ukončil dohodou. Vo firme RoomService Bratislava, s. r. o. jeho

pracovný pomer bol ukončený dohodou. S firmou Z & T Pharma, s. r. o. Bratislava uzavrel obžalovaný dohodu o pracovnej činnosti na obdobie od dňa 10.4.2018 do dňa 31.12.2018. Obžalovaný za obdobie od dňa 1.12.2015 do dňa 22.1.2019 zaplatil na výživnom sumu 1.160,- € a to v bližšie nešpecifikovanom mesiaci roku 2016 sumu dvakrát po 30,- €, dňa 30.5.2016 sumu 30,- €, dňa 25.7.2016 sumu 60,- €, dňa 18.7.2016 sumu 100,- €, dňa 22.8.2016 sumu 100,- €, dňa 8.8.2016 sumu 130,- €, dňa 21.9.2016 sumu 130,- €, dňa 4.10.2016 sumu 30,- €, dňa 14.11.2016 sumu 50,- €, dňa 23.11.2016 sumu 100,- € a dňa 22.5.2017 sumu 50,- €, teda celkom 840,- €. Po podaní obžaloby v priebehu hlavného pojednávania zaplatil na zameškané výživné v bližšie nešpecifikovanom čase (po podpise dohody matkou, že jej údajne zaplatil dvakrát 150,- €), dvakrát po 30,- € a jedenkrát po 60,- € a 40,- €, v júli 2018 sumu 50,- €, v auguste 2018 sumu 30,- €, v septembri 2018 sumu 50,- € a následne až v januári 2019 sumu 30,- €, teda po podaní obžaloby celkom zaplatil sumu 320,- €.

Obžalovaný bol doposiaľ štyrikrát súdne trestaný, v každom prípade pre prečin zanedbania povinnej výživy. Naposledy bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava 4 sp. zn. 3T/33/2016 zo dňa 16.3.2017 uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy spáchaného v úmyselnej forme zavinenia a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky. Rozsudok sa stal právoplatným dňa 16.3.2017.

Hodnotiac výsledky vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že skutok sa stal tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku a dopustil sa ho obžalovaný. Bolo preukázané, že obžalovaný úmyselne neplatil riadne svoju vyživovaciu povinnosť na svoje maloleté deti v období od dňa 1.12.2015 do dňa 22.1.2019. Za uvedené obdobie zaplatil na výživnom len celkove sumu 1.160,- € a zaostal na výživnom sumou 3.540,- €. Obžalovaný síce predložil súdu tzv. „dohodu o vyplatení odškodného“, v ktorej matka maloletých detí potvrdzuje, že prevzala od obžalovaného dňa 25.2.2018 sumu 2.150,- € z titulu výživného na deti, ale matka maloletých detí uviedla, že túto dohodu podpísala len preto, lebo jej chorá dcéra ju poprosila, aby urobila niečo, aby obžalovaný sa nedostal do väzenia. V skutočnosti sumu 2.150,- € nedostala od obžalovaného a obžalovaný nedodrжал svoj sľub v zmysle ktorého mal prispievať na deti sumou 30,- € týždenne. Súd spomínanú dohodu nepovažoval za hodnoverný dôkaz. Matka maloletých detí nepotvrdila, že by bola prevzala spomínanú sumu a súd je toho názoru, že obžalovaný ani nemohol mať k dispozícii takú veľkú sumu, veď vždy pracoval len na dohodu o vykonaní práce a dosahoval veľmi nízke príjmy. Výpoveď svedkyne - matky maloletých detí sa javí ako hodnoverná, korešponduje tiež s obsahom lekárskeho správ ohľadom zdravotného stavu maloletej C. Y. v období posledných troch rokov, zo dňa 13.1.2017 - Detská fakultná nemocnica s poliklinikou Bratislava 2. psychiatrická ambulancia a naposledy zo dňa 4.3.2018 - Národný ústav detských chorôb Bratislava - psychiatrické oddelenie. Podľa týchto správ bola opakovane hospitalizovaná (prvýkrát v roku 2016) pre jej psychické problémy spojené s požitím liekov, autodeštruktívnymi praktikami, kde v diagnostickom závere sa konštatuje okrem iného aj akútna reakcia na stres, adaptačné poruchy, zmena rodinných vzťahov v detstve, rozpad rodiny odlúčením a rozvodom. Obžalovaný za obdobie od dňa 1.12.2015 do dňa 22.1.2019 sa nesnažil riadne sa zamestnať, aby mohol získať vyšší zárobok a aby mohol plniť svoju vyživovaciu povinnosť na maloleté deti. Nezaevidoval sa ani na príslušnom úrade práce, ktorý by mu mohol sprostredkovať vhodné zamestnanie. Súd preto mal za to, že obžalovaný za uvedené obdobie bez ohrozenia vlastnej existencie mohol platiť výživné na maloleté deti v súdom určenej výške. Obžalovaný v uvedenom období úmyselne neplnil svoju vyživovaciu povinnosť na maloleté deti. Čin spáchal na viacerých osobách - troch maloletých deťoch. Svoju vyživovaciu povinnosť neplnil napriek tomu, že bol v predchádzajúcich dvadsiatiach štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený (rozsudok Okresného súdu Bratislava 4 sp. zn. 3T/33/2016 zo dňa 16.3.2017). Obžalovaný svojom konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b), písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j) Trestného zákona.

Podľa § 34 odsek 4 Trestného zákona pri určení druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd u obžalovaného nezistil poľahčujúcu okolnosť. Zistil jednu príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona - bol už za trestný čin odsúdený. Obžalovaný je špeciálnym recidivistom, doposiaľ bol odsúdený len pre prečiny zanedbania povinnej výživy. Keďže u obžalovaného súd zistil len príťažujúcu okolnosť, je tu daná prevaha príťažujúcich okolností, preto dolná hranica trestnej sadzby sa zvyšuje o jednu tretinu na dva roky a štyri mesiace.

Nakoľko obžalovaný skutok spáchal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a prihliadnuc i na prevahu priťažujúcich okolností súd uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody, pričom mal za to, že na dosiahnutie nápravy u obžalovaného postačí trest uložiť na dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby. Keďže obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, pre výkon uloženého trestu ho súd zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 (pätnástich) dní odo dňa jeho oznámenia. Odvolanie sa podáva na Okresnom súde Komárno a rozhoduje o ňom Krajský súd v Nitre. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré za obžalovaného podáva jeho obhajca, ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo za zúčastnenú osobu ich splnomocnenec musí byť zároveň odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Z odvolania prokurátora musí byť zrejmé, či odvolanie smeruje v prospech alebo neprospech obžalovaného.